

sætning og i Valgmaaden til dette Ting. Derom have vi jo ogsaa Udtalelser fra andre Medlemmer, der have haft Ordet paa deres Partis Vegne. Jeg skal erindre om, at i det andet Ting har Højres Ordfører i denne Sag udtalt, at der i Højres Rækker er fuld Klarhed over, at Højre for at naa en tilfredsstillende Ordning med Hensyn til Folketinget — og dermed maa jo være ment Indførelse af Forholdstalsvalgmaaden — maa være villigt til at gøre Indrømmelser med Hensyn til Landstingets Sammensætning. Det Spørgsmaal, der altsaa vil ligge for i denne Samling, og hvørom det skulde opnaas Klarhed, er, om Højre, det Parti, som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, repræsenterer, vil yde sin Medvirken til, at vi ad den her foreslaaede Vej kunne naa en Ordning af Folketingsvalgkredsene, en Ordning, der fastsætter et bestemt Antal, fremtidig uafhængigt af Befolkningens Tilvækst, uden at sparre denne Vej med den Bom, som Fordringen om Forholdstalsvalgs Indførelse til Folketinget uden Tilbud om at ville gaa ind paa Forandringer i dette Tings Sammensætning vil være. Eller om Partiet, hvis det lader en saadan Bom gaa ned for Vejen, da har nogen anden Vej at angive, som det vil yde sin Medvirken til at betræde, saa at vi kunne naa det Maal, som dog mere og mere bliver paatrængende nødvendigt: at faa en rimelig, heldig og naturlig Ordning af Folketingsvalgkredsene.

Med Hensyn til de to Spørgsmaal, der ret naturligt ere føjede til dette Spørgsmaal, nemlig om Kvinders Valgret og Udvidelse af Valgretten til 25 Aars Alderen, skal jeg indskrænke mig til at henholde mig til mine Udtalelser, da Sagen sidst var til første Behandling. Med Hensyn til det første Spørgsmaal, Kvinders Valgret, maa det vel anses for givet, at det er en Sag, der absolut ikke har nogen partipolitisk Karakter, men har sine Venner omkring i alle Partier.

Frijs: Ja, i alt væsentligt kan jeg henholde mig til, hvad der i Fjor blev sagt fra vor Side. Dette koncentrerede sig med Hensyn til selve Lovforslagets Realitet hovedsagelig om to Punkter: Kvindernes fremtidige Valgret og Nedsættelse af Valgretsalderen. Ligesom i Fjor staa vi paa det Standpunkt, at vi nære Sympati for det første, ikke for det sidste.

Den ærede første Taler (Piper) udtalte et Haab om, at Sagen sandsynligvis vilde kunne gaa igennem og finde sin Afslutning i Aar. Jeg skal ikke nægte, at jeg ikke ser

saa fortroingsfuldt paa det. Allerede i Fjor blev det her i Tinget hævdet, at Øjeblikket til Gennemførelsen af dette Lovforslag var uheldigt valgt: Man stod midt i den finansielle Kalamitet, man maatte strenge sig an for at søge at finde Dækning for det, vi manglede i Statskassen, og derfor var Øjeblikket ikke kommet til at kaste en Sag ind, som vilde kræve en Landstingsopløsning og derved yderligere forlænge Tiden. Vi staa i Aar i den Stilling, at Regeringen har forelagt et Finanslovsforslag og andre Lovforslag til Afhjælpning af den tilstedeværende finansielle Misere. For at dette skal kunne naas, vil der efter mine Begreber kræves et stort Arbejde og en lang Tid. Vi gaa efter al Sandsynlighed ind til den længste Samling, der har været i lang Tid, og det vil kun yderligere forlænge den, hvis man under hele den Finansdebat, som vil komme, og det Arbejde, der vil blive med de nævnte Lovforslag, kaster et Spørgsmaal ind, som vil have Landstingets Opløsning til Følge. Jeg tror absolut ikke, at dette vil være i Statens Interesse.

Naar jeg ikke, som mit Parti jo tidligere har gjort, retter en Henvendelse til Regeringen for at faa Regeringens Stilling til Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed at vide, er det ikke, fordi jeg har mistet Interessen for Spørgsmaalet, ikke fordi jeg mener, at det ikke har sin store Betydning, om Landstinget blev sat i Kendskab dertil, men ene og alene, fordi jeg ved, at jeg faar intet Svar derpaa, og jeg derfor anser det for ganske ørkesløst at spørge.

I Fjor, da jeg ikke var til Stede her i Tinget, kom man under denne Sags Behandling ind paa Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgmaaden. Jeg ønsker derfor for mit eget Vedkommende allerede nu kun at sige, at vel anerkender jeg Forholdstalsvalgmaadens Retfærdighed, men jeg betragter dens Nytte i det praktiske politiske Liv som værende af saa ringe Betydning, at jeg i alt Fald aldrig vil opgave andre konservative Garantier for at opnaa Forholdstalsvalgmaaden.

Harald Jensen: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra de forskellige Sider i Salen, finder jeg ikke Anledning til at komme ind paa det foreliggende Lovforslag. Stillingen viser sig jo at være den samme, som da vi sidst havde denne Sag til Behandling, og den forekommer mig at være den, at dette Forslag har en ret haabløs Fremtid for sig, i alt Fald i denne Samling. Der